

El fangar espanyol

written by Pere Grau i Rovira | 21 d'agost de 2023

Traducció de l'article publicat al [bloc de l'autor](#) el 21/08/23, i enviat a eurodiputats i premsa dels països de parla alemanya.

Hi ha una dita castellana: la pols d'ahir ha portat el fang d'avui. És molt adequada per tal de comprendre l'embolic polític actual. Hi ha segurament molta gent a Europa, concretament la que no s'ha ocupat, o molt de passada, del conflicte català, que no comprendrà perquè el partit català que ara té la paella pel mànec no fa possible un govern d'esquerres i així arrisca que després en pogui venir un d'extrema dreta. La resposta és ben senzilla. Perquè a Espanya, pel que fa a Catalunya, no hi ha cap diferència entre la dreta i l'esquerra. Tots els partits, especialment en els darrers anys, han seguit una política que ha estat fatal per a Catalunya, tant en el camp financer, com en el cultural i el social. Promeses que no han estat complertes i acords i pactes que han estat vulnerats sense escrúpols.

Per als que llavors no van seguir els fets a Espanya, miremos breument quina "pols" vella ha portat el fang d'ara. Fa uns anys va ser reformat l'Estatut d'autonomia de Catalunya de manera que hauria garantit la permanència voluntària dels catalans a l'Estat espanyol. El nou Estatut va ser acceptat pel poble català en un referèndum, va ser aprovat pels Parlaments català i espanyol i va ser firmat pel rei. Tot estava en ordre. Però llavors, el partit dretà PP, Partit Popular, on s'havien acomodat molts destacats franquistes, va presentar recurs al Tribunal Constitucional, on hi havia (i hi segueix havent) una majoria ultranacionalista, i aquest tribunal va donar la raó al PP i va anul·lar les clàusules més importants de l'Estatut. Aquest va ser el tret de sortida pel ràpid creixement de l'independentisme que va portar al

referèndum de l'octubre del 2017 i a la brutal repressió per part dels manaires espanyols, i que encara dura.

Aquesta va ser la pols que van aixecar els obcecats i que ha portat al fangar d'avui. Un fangar en el qual està ficada la política espanyola fins el genoll i no sap com en pot sortir sense alterar e l'*status quo* actual que li és tan còmode i al qual s'ha acostumat.

La bona disposició i els esforços dels catalans des de la mort de Franco per fer possible la governabilitat d'Espanya han estat mal recompensats, d'això n'han sortit les conseqüències i els partits espanyols no podran sortir tan fàcilment del fang. En unes noves eleccions és ben possible que els independentistes que la darrera vegada es van quedar a casa, ara votin pels partits que s'hagin aguantat fermes, i així el fangar encara serà més profund.